

[J. P. Nielsen.]

Folk, som de dernede dog alligevel — det ved det ærede Medlem udmærket godt — karakteriserer som Rigsdanske i Modsætning til Sønderjyder. Man risikerer ellers at uddybe Konflikten mellem Sønderjyderne og den øvrige Del af Befolkningen.

Det ærede Medlem Hr. Holdgaard sagde, at Princippet i dette Lovforslag ikke var noget nyt Princip, det fandtes ogsaa i den gamle Lov om Udlaan af Stats-Laanefonden. Men der er dog en Væsensforskel mellem de Betingelser, der stilles for Udlaan af Stats-Laanefonden, og de Betingelser, der stilles ifølge dette Lovforslag. Saa vidt jeg ved, kan man i Henhold til den nævnte Lov om Udlaan fra Stats-Laanefonden faa 4 400 Kr. eller højst 5 000 Kr. som 2den Prioritetslaan til en Rente af 5½ pCt.; men efter det foreliggende Lovforslag kan der gives Laan paa indtil 10 800 Kr. til en Rente af 4½ pCt. Der er altsaa en Væsensforskel i saa Henseende.

Det ærede Medlem Hr. Holdgaard sagde om vort Lovforslag, at det vilde være galt, hvis man først anlagde Vejene; og det ærede Medlem havde forstaaet vort Forslag saaledes, at dette skulde ske. Men der staar udtrykkelig i vort Lovforslag, at for at befordre Udstykningen af Statens Jorder til Husmandsbrug skal Staten gaa i Spidsen med at anlægge Veje til disse Jorder, som Staten ejer. Der kan altsaa ikke være Tale om, at Jordprisen vil stige her. Noget saadant maa man vel heller ikke saa gerne nævne her for ikke at irritere den højtærede Landbrugsminister, der ikke holder af, at man taler om, at Jordprisen kan stige.

Til det ærede Medlem Hr. Holstein skal jeg sige, at det jo ikke for Danskheden i Sønderjylland er afgørende, hvilken Jordpolitik der drives dernede. Det, der i det hele taget er afgørende for Synspunkter og Stemninger dernede, er naturligvis, hvorledes Folk dernede sidder i det, og hvorledes de ser paa de danske Institutioner, det danske Styre. Det er det, der paa virker Følelse og Stemning, og det er det, der til sidst giver sig Udslag i de Sympatier, de har dernede, hvor de staar paa Skillevejen mellem tysk Kultur paa den ene Side og dansk Kultur paa den anden Side.

Jeg forstaaer heller ikke, hvorfor det ærede Medlem Hr. Holstein udelukkende taler om, hvad der skal gøres for Landbruget. Vi har ogsaa andre Erhverv end Landbrug i Sønderjylland, vi har Industri, Haandværk o. s. v. Men der tales aldrig om, at Staten skal give Støtte til disse

Erhverv; og de er dog af lige saa fundamental Betydning som Landbruget, idet der til dem er knyttet en stor Mængde Mennesker. Disse Erhvervs Bestaaen er en Betingelse for, at den sønderjydske Befolkning overhovedet kan eksistere.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, som jo har været Stridsspørgsmaalet: om vi skal have en eller to Udstykningsforeninger i Sønderjylland, vil jeg gerne sige, at det var rart, om man kunde komme til Enighed om dette Spørgsmaal. Jeg tror, at det vilde være bedst, om vi kun fik een Udstykningsforening i Sønderjylland. For foruden det, som den højtærede Landbrugsminister har nævnt, er der det at bemærke, at er der to Foreninger, ligger man og trækker i hver sin Ende af Tovet, og der kan være Konfliktpunkter nok i Sønderjylland, saa at man ikke behøver at have et ogsaa paa dette Omraade.

Maa jeg tilføje til den højtærede Landbrugsminister, at Hensigten med den Statistik, jeg havde, var jo kun at konstatere Fakta. Naar der er en tyndere Befolkning i de sønderjydske Landsdele, er det en Følge af, at man særlig for Landets Vedkommende mangler alle de Tusinder af Smaahjem, som vi har heroppe i den gamle Del af Landet; men jeg tilføjede udtrykkeligt, at det, som efter min Mening maatte være Idealet, var Hjælp til Smaahjem paa Landet af en saadan Størrelse, at en Familie gennem sit eget Arbejde kunde eksistere derpaa. Jeg ved meget godt, at det ikke vilde være saa godt, om Staten var med til at oprette Smaabrug paa et Par Tønder Land dernede, hvor Jorden mange Steder er langt daarligere i Kultur og Drift end her oppe; saa det har jeg aldeles ikke tænkt paa.

Dernæst kom jo, paa Foranledning af, at jeg havde nævnt, at Jordprisen kunde stige, den højtærede Landbrugsminister ind paa sit Yndlingstema. Det er, som jeg en Gang ved et Møde har sagt, at der kommer en gammel Gaardsanger med en Redekam ud og synger for mig af og til; men jeg er snart ked af ham; for det er den samme Melodi, han giver hver Gang. Saaledes er der Byggemonopolerne og Arbejderklassen og Arbejdslønnen. Men jeg har i hvert Tilfælde den Trøst, at nu har jo en Ikke-Socialdemokrat været nede i den Del, hvor særlig den højtærede Landbrugsminister er valgt, nemlig Professor Birek, og han har fortalt de sønderjydske Bønder, at det er aldeles ikke Arbejdslønnen, som holder Prisniveauet oppe, og som holder Arbejdsløsheden oppe. Han har sagt det, som vi saa ofte har sagt, at danske Land-